

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนมาตราตัวสะกดของ
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชา
สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคพบุรี ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริม
ประสบการณ์

ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

เกษมณี บุญพูล

วิทยาลัยเทคนิคพบุรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	๑
บทนำ.....	๒
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	๓
วิธีดำเนินการวิจัย.....	๓
สรุปผลการวิจัย.....	๗
อภิปรายผลการวิจัย.....	๙
องค์ความรู้การวิจัย.....	๑๒
ข้อเสนอแนะ.....	๑๔
บรรณานุกรม.....	๑๕

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) สร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ๘๐/๘๐ ๒) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ และ ๓) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี ที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม โดยมี กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ห้อง ๑ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี จำนวน ๑๕ คน มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ๑) หนังสือเสริมประสบการณ์ ๒) แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ๓) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ๔) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ และมีสถิติในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ แบบ Dependent Samples สรุปผลการวิจัยพบว่า ๑) ประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ ๘๐.๓๓/๘๒.๗๘ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ ๘๐/๘๐ ที่กำหนดไว้ ๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และ ๓) ความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, วิชาภาษาไทย, การเขียนมาตราตัวสะกด, หนังสือเสริมประสบการณ์

บทนำ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ มาตรา ๒๒ ได้กล่าวถึงการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษา โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันแก้ปัญหาและเรียนรู้จากประสบการณ์จริงรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและเทคโนโลยี ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบันของบุคคลทำให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนการดำเนินชีวิตให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณค่ามีศักดิ์ศรีและมีความสุข (ดวงพร เฟื่องฟู, ๒๕๖๐)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กล่าวว่าโดยสรุปว่า ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญ ภาษาช่วยสร้างสรรค์ความเข้าใจอันดีต่อกันของคนในสังคม เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเชื่อ และประสบการณ์ต่างๆ อันก่อให้เกิดการพัฒนาความคิด ความเจริญก้าวหน้าของคนชาติ ภาษายังเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ ความเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นไทย ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติที่ล้ำค่าควรแก่การศึกษาเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานภาษาไทยอันเป็นภาษาชาติให้คงอยู่ต่อไป ด้วยการใช้ให้ถูกต้องทั้งการอ่าน การเขียน การพูด และการฟังให้ได้ใจความ ตลอดจนนำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและมีมารยาทในการใช้เครื่องมือทางภาษา (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๑)

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางภาษาทั้งการฟังการดู การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งทักษะทางภาษาเหล่านี้เป็นทักษะพื้นฐานที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจจนสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้กระบวนการจัดการเรียนรู้จึงเป็นวิธีการที่สามารถสร้างองค์ความรู้ให้กับผู้เรียน ซึ่งการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยมีความสำคัญมาก เพราะครูมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยให้ความรู้ทางภาษาไทยแก่นักเรียน เพื่อนักเรียนจะได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการสื่อสารได้ถูกต้อง การจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ทางภาษานั้น ครูผู้สอนควรมีทักษะและวิธีการที่สามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี จังหวัดลพบุรี ที่ผ่านมายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรสังเกตได้จากคะแนนการสอบ ด้านภาษาไทย ปีการศึกษา ๒๕๖๗ มีผลคะแนนเฉลี่ยในระดับสถานศึกษาเฉลี่ยเท่ากับ ๕๑.๒๐ คะแนน หากจำแนกตามระดับคุณภาพแล้วยังมีนักเรียนที่ต้องได้รับการปรับปรุง อีกจำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐ ของนักเรียนทั้งหมด และจากผลการทดสอบการอ่านออกเขียนได้ พบว่า นักเรียนหลายคนมีปัญหาในด้านทักษะการเขียนสะกดคำตามคำบอก และนักเรียนไม่สามารถเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงมาตราตัวสะกดตามอักขรวิธีภาษาไทยได้ ซึ่งส่งผลให้คะแนนไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และยังส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทำให้ผลการเรียนไม่เป็นที่น่าพอใจ ปัญหาอีกด้าน คือ ด้านตัวครูผู้สอนที่ขาดการนำสื่อการเรียนการสอนที่น่าดึงดูดใจจึงทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและไม่สนใจในการเรียนวิชาภาษาไทย รวมไปถึงนักเรียนไม่เห็นความสำคัญและคุณค่าของภาษาไทย

จากหลักการและเหตุผลข้างต้น เป็นการปูพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะต่างๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการที่จะสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม เพื่อนำมาใช้ในการส่งเสริมและพัฒนาการทักษะด้านการเขียนของนักเรียน มุ่งเน้นให้นักเรียนใฝ่รู้ใฝ่เรียน รักการเขียนและสนใจในการเขียนมากยิ่งขึ้น เพราะการเขียนเป็นพื้นฐานที่จำเป็นอย่างมาก ที่นักเรียนจะต้องรู้จักการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องก่อน จึงจะสามารถเขียนประโยคหรือเรื่องราวต่างๆ ได้ โดยยึดรูปแบบหลักการในการสร้างหนังสือของกรมวิชาการ (๒๕๓๘, หน้า ๑๐๗-๑๒๙) และจินตนา ไบกาซูยี (๒๕๓๔) มาประกอบในการเขียน เพื่อจะได้นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และเชื่อมั่นว่าเป็นหนังสือเสริมประสบการณ์ที่จะช่วยพัฒนา ปรับปรุงแก้ไข ปัญหาด้านการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคลพบุรีให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ๘๐/๘๐

๒. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์

๓. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี ที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) โดยใช้รูปแบบการทดลองตามแบบ One group pretest-posttest design โดยสรุปได้เป็น ๓ ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ การสร้างและพัฒนาหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคลพบุรีให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ๘๐/๘๐ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี

ตอนที่ ๒ การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (๑) การสร้างและหาคุณภาพหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม (๒) การสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม (๓) การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม และ (๔)

การสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด

ตอนที่ ๓ การดำเนินการทดลองใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ทดลองในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ เป็นเวลา ๘ ชั่วโมง โดยใช้ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม จำนวน ๘ ชั่วโมง ไม่รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

โดยมีรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ จำนวน ๑ ห้องเรียน มีนักเรียน ๑๕ คน ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

๒. ตัวแปรที่ศึกษา

๒.๑ ตัวแปรอิสระ (independent variable) คือ การสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์

๒.๒ ตัวแปรตาม (dependent variable) คือ (๑) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด และ (๒) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด

๓. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

๓.๑ หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม จำนวน ๘ เล่ม ใช้เวลาเรียนจำนวน ๘ ชั่วโมง

๓.๒ แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมจำนวน ๘ แผน แผนละ ๑ ชั่วโมง

๓.๓ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม จำนวน ๑ ฉบับ ชนิดปรนัย ๔ ตัวเลือก จำนวน ๓๐ ข้อ

๓.๔ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม แบบมาตรวัดประมาณค่า (rating scale) ๕ ระดับ จำนวน ๑๕ ข้อ

๔. การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

๔.๑ การสร้างและหาคุณภาพหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาตามลำดับขั้นตอน ดังนี้ ๑) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ ๑ การอ่านขั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ และศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา ของ

วิทยาลัยเทคนิคพุนรี ปีการศึกษา ๒๕๖๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ๒) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ สำหรับเด็กระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และทำการศึกษาการสร้างแบบเรียนเพื่อใช้เป็นรูปแบบกิจกรรมโดยภาพรวม ๓) กำหนดกรอบของเนื้อหาและกิจกรรมของหนังสือเสริมประสบการณ์ ดังนี้ ๓.๑ กำหนดเรื่องที่ ๓.๒ กำหนดชื่อเรื่อง ๓.๓ กำหนดเนื้อหา ๓.๔ กำหนดกรอบของคำศัพท์ ๓.๕ กำหนดหลักภาษา และวัฒนธรรมของภาษาไทย ๓.๖ กำหนดแบบฝึกหัด ๔) สร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ตามกรอบของเนื้อหา ๕) ผู้วิจัยนำหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ของเนื้อหา ของหนังสือเสริมประสบการณ์ที่สร้างขึ้น ด้วยการพิจารณาคัดชั้นความสอดคล้อง (IOC) ๖) ผู้วิจัยนำหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่ปรับแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้ โดยทำการทดลองกับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งเป็น ๓ ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ ๑ การทดลองรายบุคคล (แบบ ๑:๑:๑), ขั้นที่ ๒ การทดลองแบบกลุ่มเล็ก (แบบ ๓:๓:๓) และขั้นที่ ๓ การทดลองแบบกลุ่มใหญ่ (แบบ ๑๐:๑๐:๑๐) และ ๗) นำหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

๔.๒ การสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาตามลำดับขั้นตอน ดังนี้ ๑) ศึกษาขอบข่ายเนื้อหาของการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด คำอธิบายรายวิชาและสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ปีการศึกษา ๒๕๖๘ ๒) วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สำหรับการสอนในสาระที่ ๑ การอ่าน มาตรฐานที่ ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำหน่วยการเรียนรู้และกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ๓) กำหนดสาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ และกระบวนการวัดและประเมินผลออกเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม จำนวน ๘ แผน ๔) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม โดยไม่รวมการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ๕) นำแผนการจัดการเรียนรู้ พร้อมทั้งแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนทำฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำเพิ่มเติมแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ๖) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพ จำนวน ๓ ท่าน พิจารณาความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบภายในของแผนการจัดการเรียนรู้ในด้านสาระสำคัญ ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านกระบวนการวัดและประเมินผล ด้วยการพิจารณาคัดชั้นความ

สอดคล้อง (IOC) โดยตั้งเกณฑ์ว่าค่าตั้งแต่ ๐.๕ ขึ้นไปถือว่าใช้ได้ ถ้าไม่ถึง ๐.๕ ต้องนำมาปรับปรุงแก้ไข ๗) ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (tryout) โดยทำการทดลองกับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งเป็น ๓ ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ ๑ การทดลองรายบุคคล (แบบ ๑:๑:๑), ขั้นที่ ๒ การทดลองแบบกลุ่มเล็ก (แบบ ๓:๓:๓) และขั้นที่ ๓ การทดลองแบบกลุ่มใหญ่ (แบบ ๑๐:๑๐:๑๐) และ ๗) นำหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไปและ ๘) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจนเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

๔.๓ การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาตามลำดับขั้นตอนดังนี้ ๑) ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลในชั้นเรียน เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนรู้รวมทั้งเอกสาร ทฤษฎีการประเมินผล และหนังสืออื่นๆที่เกี่ยวข้อง ๒) วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อวางแผนในการออกข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด ๓) ออกข้อสอบเป็นแบบชนิดปรนัย ๔ตัวเลือก จำนวน ๓๐ ข้อ ๔) นำข้อสอบเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมประเมินความสอดคล้องและความตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์ของบทเรียน ด้วยการพิจารณาคัดชั้นความสอดคล้อง (IOC) ๕) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขตามผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้ไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนที่เคยได้รับการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๑๘ คน ผู้วิจัยนำผลจากการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบมาหาค่าความยากของข้อสอบ (p) ค่าอำนาจจำแนก(r) โดยคัดเลือกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มีค่าความยากอยู่ระหว่าง ๐.๒๐-๐.๘๐ และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง ๐.๒๐-๑.๐๐ จำนวน ๓๐ ข้อ ๖) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน ๓๐ ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ (reliability) ตามวิธีคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson Method) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เท่ากับ ๐.๘๑ และ ๗) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

๔.๔ การสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาตามลำดับขั้นตอน ดังนี้ ๑) ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบถามความความพึงพอใจ เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิด และโครงสร้างของแบบสอบถามความพึงพอใจ ในประเด็น วิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ตัวอย่างแบบสอบถามความพึงพอใจ และการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ๒) ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์เนื้อหาและความสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามที่เกี่ยวกับหนังสือเสริมประสบการณ์เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ๓) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกดเป็นแบบสอบถามมาตรวัดประมาณค่า ๕ ระดับ จำนวน ๑๕ ข้อ (๔) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกดที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพ จำนวน ๓ ท่าน พิจารณาความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบภายในแบบสอบถาม ด้วยการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และ ๕) นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

๕. สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้ ๑) ค่าสถิติพื้นฐาน การหาร้อยละ(percentage) ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(standard deviation--SD) ๒) สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ได้แก่ (๑) การหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ตามเกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2 (๒) การหาค่าความยากของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (๓) การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (๔) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอิงกลุ่มโดยใช้วิธีแบบคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (๕) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยการทดสอบค่าที (t-test)แบบ Dependent Samples

๖. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ ๑) วิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ตามเกณฑ์ $80/80$ โดยการหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ตามเกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2 ๒) วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์โดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent Samples และ ๓) วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

๑. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $80/80$ ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ดังตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

การหาประสิทธิภาพ	จำนวนนักเรียน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (๔๐ คะแนน)		ประพสิทธิภาพของผลลัพธ์ (๓๐ คะแนน)	
		คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ (E_1)	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ (E_2)
รายบุคคล	๓	๓๑.๖๗	๗๙.๑๗	๒๔.๖๗	๘๒.๒๒
กลุ่มเล็ก	๙	๓๒.๑๑	๘๐.๒๘	๒๔.๗๘	๘๒.๖๐
กลุ่มใหญ่	๓๐	๓๒.๓๓	๘๐.๓๓	๒๔.๘๓	๘๒.๗๘

จากตารางที่ ๑ พบว่า ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม พบว่า ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพแบบรายบุคคล จำนวน ๓ คน ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ ๗๙.๑๗/๘๒.๒๒ ในขั้นตอนการหาประสิทธิภาพรายกลุ่มเล็กจำนวน ๙ คน ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ ๘๐.๒๘/๘๒.๖๐ สำหรับการหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มใหญ่ จำนวน ๓๐คน ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ ๘๐.๓๓/๘๒.๗๘ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ ๘๐/๘๐ ที่กำหนดไว้

๒. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ดังตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

กลุ่มทดลอง	N	M	S.D.	df	t	sig
ทดสอบก่อนเรียน	๑๕	๑๖.๒๐	๓.๑๗	๑๔	๑๒.๓๘*	๐.๐๐
ทดสอบหลังเรียน	๑๕	๒๕.๐๗	๑.๖๗			

* $p > ๐.๐๕$

จากตารางที่ ๒ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($M = ๒๕.๐๗$, $S.D. = ๑.๖๗$) สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ($M = ๑๖.๒๐$, $S.D. = ๓.๑๗$)

๓. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ดังตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ ความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด

รายการ	M	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
๑. ด้านรูปเล่มหนังสืออ่านเพิ่มเติม	๔.๘๕	๐.๓๖	มากที่สุด
๑.๑ ชื่อเรื่องน่าสนใจ	๔.๙๓	๐.๒๖	มากที่สุด
๑.๒ เนื้อเรื่องน่าติดตาม	๔.๘๗	๐.๓๕	มากที่สุด
๑.๓ ภาพประกอบช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่อง	๔.๙๓	๐.๒๖	มากที่สุด
๑.๔ ตัวหนังสือชัดเจน	๔.๖๐	๐.๕๑	มากที่สุด
๑.๕ รูปเล่มเหมาะสมน่าอ่าน	๔.๙๓	๐.๒๖	มากที่สุด
๒. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	๔.๗๙	๐.๔๑	มากที่สุด
๒.๑ นักเรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง	๔.๙๓	๐.๒๖	มากที่สุด
๒.๒ นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน	๔.๖๗	๐.๔๙	มากที่สุด
๒.๓ ระยะเวลาเหมาะสมกับกิจกรรม	๔.๗๓	๐.๔๖	มากที่สุด
๒.๔ การฝึกสังเกตคำศัพท์ทำให้เข้าใจเนื้อหาที่เรียน	๔.๘๗	๐.๓๕	มากที่สุด
๒.๕ แบบฝึกหัดมีความยากง่ายเหมาะสม	๔.๗๓	๐.๔๖	มากที่สุด
๓. ประโยชน์ที่ได้รับ	๔.๙๒	๐.๒๗	มากที่สุด
๓.๑ เกิดความรักและภาคภูมิใจในวิชาภาษาไทย	๔.๗๓	๐.๔๖	มากที่สุด
๓.๒ สนุกสนาน เพลิดเพลินกับการอ่าน	๕.๐๐	๐.๐๐	มากที่สุด
๓.๓ นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	๔.๘๗	๐.๓๕	มากที่สุด
๓.๔ เข้าใจเรื่องมาตราตัวสะกดมากขึ้น	๕.๐๐	๐.๐๐	มากที่สุด
๓.๕ กระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	๕.๐๐	๐.๐๐	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	๔.๘๕	๐.๓๕	มากที่สุด

จากตารางที่ ๓ พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด (M = ๔.๘๕, S.D. = ๐.๓๕) โดยด้านประโยชน์ที่ได้รับ (M = ๔.๙๒, S.D. = ๐.๒๗) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านรูปเล่มหนังสือเสริมประสบการณ์ (M = ๔.๘๕, S.D. = ๐.๓๖) แลกิจกรรมการเรียนรู้ (M = ๔.๗๙, S.D. = ๐.๔๑) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพบผลการวิจัยที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

๑. ประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ ๘๐.๓๓/๘๒.๗๘ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ ๘๐/๘๐ ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาหนังสือหนังสือเสริมประสบการณ์เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ตามหลักวิชาการอย่างเป็นขั้นตอน โดยเริ่มต้นจากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ ๑ การอ่าน และศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา ของวิทยาลัยเทคนิคลพบุรี ปีการศึกษา ๒๕๖๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จากนั้นศึกษา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ สำหรับเด็กระดับประถมศึกษา และ ทำการศึกษาการสร้างแบบเรียนเพื่อใช้เป็นรูปแบบกิจกรรมโดยภาพรวม ทำการกำหนดกรอบของเนื้อหาและ กิจกรรมของหนังสือเสริมประสบการณ์จากนั้นจึงสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ตามกรอบของเนื้อหา และ ผ่านการพิจารณาความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๓ ท่าน จากนั้นนำไปทดลองหาข้อบกพร่องและหา ประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ตลอดจนดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ ก่อนการนำไปใช้จริงซึ่งการที่หนังสือเสริมประสบการณ์มีความถูกต้อง สมบูรณ์ของเนื้อหา ภาษาที่ถูกต้องตาม หลักภาษาไทย ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย สื่อความหมายได้ชัดเจนเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้อ่าน และ จะต้องมีการประกอบจะช่วยให้เสริมความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น (ถวัลย์ มาศจรัส, ๒๕๕๐, หน้า ๒๐) สอดคล้องกับสุพรรณิ ททรัพย์เจริญ (๒๕๓๓) ทำการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง คำพ้องเสียง สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และทำการหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐ พบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง คำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ที่สร้างขึ้น มี ประสิทธิภาพ ๘๙.๓๒/๘๔.๘๓ แสดงว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมนี้มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียน การสอนได้ และยังสอดคล้องกับหยวน จาง (๒๕๕๙) ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ ภาษาไทย เรื่อง เทศกาลสำคัญของจีน ผลการวิจัย พบว่าหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย เรื่อง เทศกาล สำคัญของจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ๘๐.๘๐/๘๑.๓๓ รวมถึงสอดคล้องกับพัชรินทร์ กุลกิตติโกวิท (๒๕๕๕) ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เรื่อง มาตรฐานแม่ ก กา และมาตราตัวสะกดในภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า ได้หนังสือเสริมประสบการณ์ ภาษาไทยที่มีรูปแบบใกล้เคียงกับบทเรียนในหลักสูตรเป็นอย่างมากและมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ ๘๓.๒๗/๘๔.๑๐ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ ๘๐/๘๐ แสดงว่า หนังสือเสริมประสบการณ์ที่สร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพน่าเชื่อถือได้

๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกดของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน เนื่องมาจาก ผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้จากหนังสือเสริมประสบการณ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการหาประสิทธิภาพ อย่างเป็นขั้นตอนเมื่อนำไปใช้กับนักเรียนจึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากนักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนที่เกิดจากการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ทั้งนี้ เพราะผู้วิจัยได้ออกแบบการสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ ที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสมือทำและจัดการเรียน การสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนสามารถ เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้จัดให้สอดคล้องกับนักเรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถทางปัญญา วิธีการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, ๒๕๕๔) โดยบูรณาการคุณธรรม ในเนื้อหาของหนังสือเสริมประสบการณ์ ใช้ภาพประกอบที่เข้าใจง่าย สีสันสวยงาม และสอดคล้องกับเนื้อหาจึง ทำให้ผู้เรียนมีผลการพัฒนาที่เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ Whipple (อ้างถึงในพัชรินทร์ กุลกิตติโกวิท, ๒๕๕๕)ได้ ทำการศึกษาลักษณะและสีของภาพที่เด็กชอบ โดยทำการศึกษาจากนักเรียนอายุ ๘-๑๑ ปี ทั้งชายและหญิงพบ ข้อมูลที่น่าสนใจว่า ภาพที่เด็กนักเรียนให้ความสนใจจะเป็นภาพที่มีขนาดใหญ่และไม่มีความซับซ้อนเป็นภาพที่ สื่อความหมายได้ตรงกับเนื้อเรื่อง อีกทั้งยังให้ความสนใจกับหนังสือที่มีภาพประกอบมากกว่าหนังสือที่มีเนื้อหา

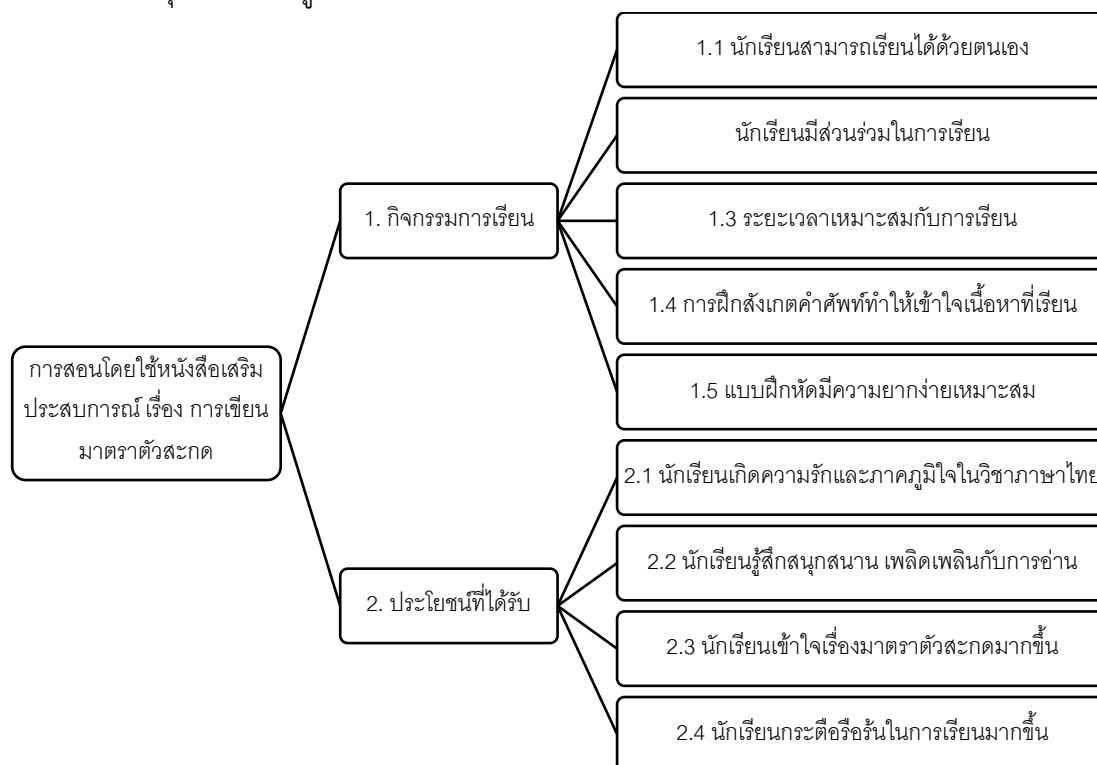
จำนวนมาก สอดคล้องกับพัชรินทร์ กุลกิตติโกวิท (๒๕๕๕) ทำการวิจัยเรื่องการสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เรื่อง มาตรฐานแม่ ก กา และมาตราตัวสะกดในภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า ผลการหาดัชนีประสิทธิผลของผู้เรียนที่ใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เรื่อง มาตรฐานแม่ ก กา และมาตราตัวสะกดในภาษาไทย มีค่าเท่ากับ ๐.๕๔ สูงกว่าเกณฑ์ที่น่าพอใจ ที่กำหนดไว้ว่า ค่าประสิทธิผลควรมีตั้งแต่ .๐๕ ขึ้นไป จึงจะยอมรับว่านวัตกรรมนั้นมีประสิทธิผล เมื่อนำมาใช้กับนักเรียนจึงทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และสอดคล้องกับชุดิสรารำราญ (๒๕๕๕) ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่องประเพณีสำคัญของไทยสำหรับชาวต่างประเทศที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาไทยในระดับ เกรด ๖-๘ ของโรงเรียนนานาชาติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างผ่านเกณฑ์เฉพาะที่ทางโรงเรียนนานาชาติกำหนดไว้คือ ร้อยละ ๖๐ รวมถึงสอดคล้องกับธมนต์วรรณ หนูเกตุ (๒๕๕๗) ทำการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมประกอบการอ่านเพื่อความเข้าใจในรูปหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ๔R พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมประกอบการอ่านเพื่อความเข้าใจในรูปหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สูงกว่าก่อนใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมประกอบการอ่านเพื่อความเข้าใจในรูปหนังสืออิเล็กทรอนิกส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

๓. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจากในขั้นตอนของการสร้างและพัฒนาหนังสือเสริมประสบการณ์ ผู้วิจัยนำหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ของเนื้อหา ของหนังสือเสริมประสบการณ์ที่สร้างขึ้น ด้วยการพิจารณาคัดขั้ความสอดคล้อง (IOC) โดยตั้งเกณฑ์ว่าค่าตั้งแต่ ๐.๕ ขึ้นไปถือว่าใช้ได้ ถ้าไม่ถึง ๐.๕ ต้องนำมาปรับปรุงแก้ไข และได้ทำการทดลองใช้ถึง ๓ ขั้นตอน โดยในแต่ละขั้นตอนได้นำผลการทดลองใช้ คำแนะนำและผลสะท้อนจากนักเรียนมาทำการปรับปรุงและพัฒนา ตลอดจนคำนึงถึงปัจจัยด้านต่างๆ ที่อาจส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น บรรยากาศ ความกดดัน สิ่งแวดล้อมหากิจกรรมที่มีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ไม่ก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย ไม่สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เกิดจากการบังคับเรียน บังคับเรียนรู้ ดังที่ ปรัชญา วันแวน (๒๕๕๑, หน้า ๔๒) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถช่วยผ่อนคลายความเครียดของบุคคลให้ลดน้อยลง ถ้าเกิดความเครียดมากจะทำให้เกิดความไม่พอใจในการปฏิบัติกิจกรรมและความเครียดอาจเกิดมาจากการต้องการของบุคคล เมื่อบุคคลนั้นมีความต้องการมาก ก็เกิดปฏิกิริยาเรียกร้องหาวิธีการตอบสนอง เพื่อเพิ่มความพึงพอใจหรือลดความเครียดให้น้อยลง สอดคล้องกับผลการวิจัยของลัดดา อินทนนท์ (๒๕๕๑) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างหนังสือการ์ตูนประกอบการสอนคุณธรรม เรื่องความดีที่น่ายกย่องสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนอนุบาลแม่เมาะ อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง โดยมีวัตถุประสงค์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหนังสือการ์ตูนประกอบการสอนคุณธรรม เรื่องความดีที่น่ายกย่อง อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับพัชรินทร์ กุลกิตติโกวิท (๒๕๕๕) ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เรื่อง มาตรฐานแม่ ก กา และมาตราตัวสะกดในภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นโดยรวมของครูอยู่ในระดับมีความคิดเห็นตรงตามข้อความนั้นมากที่สุด และเมื่อพิจารณาความคิดเห็นของนักเรียนพบว่า นักเรียนมี

ความคิดเห็นตรงตามข้อความนั้นมากจากคะแนนเต็ม ๓ และสอดคล้องกับการวิจัยของ หยวน จาง (๒๕๕๙) ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย เรื่อง เทศกาลสำคัญของจีน ผลการวิจัย นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย เรื่อง เทศกาลสำคัญของจีนอยู่ในระดับมากที่สุด และครูผู้สอนภาษาไทยแก่นักศึกษาจีนมีความคิดเห็นต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย เรื่อง เทศกาลสำคัญของจีนอยู่ในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกัน รวมถึงสอดคล้องกับธมนต์วรรณ หนูเกต (๒๕๕๗) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมประกอบการอ่านเพื่อความเข้าใจในรูปหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ๔R ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมประกอบการอ่านเพื่อความเข้าใจในรูปหนังสืออิเล็กทรอนิกส์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ โดยการนำหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด มาประกอบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๓ ท่าน ในการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบภายในของหนังสือเสริมประสบการณ์ในด้านเนื้อหา ด้านภาษา ด้านภาพประกอบ ด้านรูปเล่ม และด้านคุณประโยชน์เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน ส่งผลให้เกิดความรักและภาคภูมิใจในภาษาไทยที่เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม ตลอดจนนำไปใช้ให้เกิดความรู้กับตนเองได้อย่างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา สรุปองค์ความรู้การวิจัย ดังในภาพที่ ๑

ภาพที่ ๑ องค์ความรู้การวิจัย

จากภาพที่ ๑ องค์ความรู้การวิจัย อธิบายได้ว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ประกอบด้วย ๒ องค์ประกอบ ดังนี้

๑. กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย มีปัจจัยดังต่อไปนี้

๑.๑ นักเรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ นอกจากในชั่วโมงเรียนแล้ว นักเรียนสามารถนำหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด อ่านนอกเวลาเพื่อให้เกิดความรู้และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ได้อีกด้วย

๑.๒ นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน จากการทำกิจกรรม “ฝึกอ่าน สังเกตคำ” โดยนักเรียนอ่านไปพร้อมๆ กัน และจับคู่กันเพื่อช่วยกันฝึกสังเกตคำ เพื่อเป็นการช่วยนักเรียนที่อ่านหนังสือไม่คล่องและครูทำหน้าที่เป็นผู้สังเกตการณ์คอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำ

๑.๓ ระยะเวลาเหมาะสมกับกิจกรรม ซึ่งการเรียนการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์นั้น นั้นกำหนดเวลาในการทำกิจกรรมเป็นเวลา ๑ ชั่วโมงในแต่ละเรื่องของหนังสือเสริมประสบการณ์ เพื่อให้ นักเรียนได้ทำกิจกรรม

๑.๔ การฝึกสังเกตคำศัพท์ทำให้เข้าใจเนื้อหาที่เรียน ซึ่งการนำคำในแต่ละมาตรา มาให้ฝึกอ่านสังเกตคำ ในส่วนท้ายของหนังสือเสริมประสบการณ์จะทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาของการเรียนมากขึ้น

๑.๕ แบบฝึกหัดมีความง่ายเหมาะสม โดยใช้แบบฝึกหัดย่อยที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเป็นลักษณะปรนัย ๔ ตัวเลือก จำนวน ๕ ข้อ เพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้หลังจากการเรียนการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด

๒. ประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ส่งผลต่อผู้เรียน ดังนี้

๒.๑ นักเรียนเกิดความรักและภาคภูมิใจในวิชาภาษาไทย เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับลักษณะของมาตราตัวสะกดทั้ง ๘ มาตราของไทย

๒.๒ นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลินกับการอ่าน เนื่องจากเป็นหนังสือเสริมประสบการณ์ที่มีรูปภาพการ์ตูนประกอบ พร้อมทั้งสีเส้นช่วยดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้

๒.๓ นักเรียนเข้าใจเรื่องมาตราตัวสะกดมากขึ้น เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้ถึงลักษณะของมาตราตัวสะกดทั้ง ๘ มาตราของไทย ซึ่งมีเนื้อหาแตกต่างจากหนังสือเรียนปกติ

๒.๔ นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนมากกว่าการฟังบรรยายเพียงอย่างเดียวจากครูผู้สอน

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

๑.๑ ก่อนการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ครูควรมีวิธีการแนะนำขั้นตอนการใช้ให้นักเรียนได้เข้าใจก่อนการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ทั้งนี้เนื่องจากวิธีการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความแตกต่างจากหนังสือเรียนทั่วไป เพื่อให้เกิดผลการใช้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

๑.๒ จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาภาษาไทยเรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้นจึงให้ข้อคิดและเป็นแนวทางที่จะสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ในเนื้อหาอื่นๆ รายวิชาอื่นๆ ในระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป

๑.๓ จากผลการศึกษาความพึงพอใจทำให้ทราบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น ควรส่งเสริมให้มีการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ให้มากขึ้น

๒. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๒.๑ ควรวิจัยเพื่อพัฒนาหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทยในเนื้อหาอื่นๆ อีกทั้งควรประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในปัจจุบัน ในการสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ เช่น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แอปพลิเคชัน เป็นต้น

๒.๒ การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาเฉพาะตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์เท่านั้น เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ครอบคลุมตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ควรมีการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์กับตัวแปรด้านพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นต้น

๒.๓ ผลจากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ สะท้อนให้เห็นว่า ควรมีการต่อยอดการจัดการเรียนรู้และศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่แตกต่างกัน เช่น การสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์และการสอนแบบปกติ เพื่อให้มั่นใจได้ว่านักเรียนมีความพึงพอใจอย่างแท้จริงอันจะส่งผลถึงการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อไป

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (๒๕๕๔). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑**. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๒). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๒**. กรุงเทพมหานคร: สยามสปอร์ตซินดิเคท.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๑). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จินตนา ไบกาซูยี. (๒๕๓๔). **การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ชุติสรา สำราญ. (๒๕๕๕). **การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่อง ประเพณีสำคัญของไทยสำหรับชาวต่างประเทศที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาไทยในระดับ เกรด ๖-๘ ของโรงเรียนนานาชาติ**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ดวงพร เพื่องฟู, อัญชลี ทองเอม. (๒๕๖๐). **การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค ๕W๑H เพื่อส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (๒๕๕๐). **นวัตกรรมการศึกษาชุด แบบฝึกหัด แบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อพัฒนาและการจัดทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ธารอักษร.
- ธมนต์วรรณ หนูเกตุ. (๒๕๕๗). **การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมประกอบการอ่านเพื่อความเข้าใจในรูปหนังสืออิเล็กทรอนิกส์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ๔R**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (๒๕๔๕). **การวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ปรีชญา วันแวน. (๒๕๕๑). **การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญแบบ คิดวิเคราะห์จากบทความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- พัชรินทร์ กุลกิตติโกวิท. (๒๕๕๕). **การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เรื่อง มาตราแม่ ก กา และมาตราตัวสะกดในภาษาไทย**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ลัดดา อินทนนท์. (๒๕๕๑). **การสร้างหนังสือการ์ตูน ประกอบการสอนคุณธรรม เรื่องความดีที่นายกององ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนอนุบาลแม่เมาะ อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง**. การศึกษาอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (๒๕๕๐). **วิธีวิทยาการวิจัย**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง. (๒๕๖๒). รายงานประเมินนักเรียน ป.๑-๖ อ่านออกเขียนได้. แหล่งที่มา <http://qr.go.page.link/๒U๙k๘> สืบค้นเมื่อ ๒ ก.ค. ๒๕๖๒

สุพรรณิ ทรัพย์เจริญ. (๒๕๓๓). การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง คำพังเสียง สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๖ ในจังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
หยวน จาง. (๒๕๕๙). การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย เรื่อง เทศกาลสำคัญของจีน. พิมพ์
สาร.๑๒(๑). ๑๒๙-๑๓๕.